

Arrest

nr. 273 499 van 31 mei 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. WORONOFF
Roodebeeklaan 44
1030 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 7 december 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 november 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 14 december 2020 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 april 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 mei 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. LAMBEAU, die *loco* advocaat V. WORONOFF verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen België binnengekomen op 20 januari 2020 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 24 augustus 2020.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster door de Dienst Vreemdelingenzaken op 9 september 2020 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Op het CGVS werd verzoekster gehoord op 16 oktober 2020.

1.3. Op 9 november 2020 besloot de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot de kennelijke ongegrondheid van verzoeksters verzoek om internationale bescherming. Deze beslissing werd op 10 november 2021 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Kosovaarse nationaliteit en bent u afkomstig uit Rogacice (Kosovo), waar u uw hele leven heeft gewoond. Uw beide ouders zijn overleden, u heeft een broer die in Zwitserland woont en een broer met wiens gezin u samenwoonde in Rogacice. U heeft hier en daar gewerkt als poetsvrouw en werd verder onderhouden door uw ouders en, na hun overlijden en tot drie jaar geleden, uw broer. Reeds lange tijd geleden wist u dat u zich niet aangetrokken voelde tot mannen. Uw gevoelens werden bevestigd toen u dertien of veertien jaar geleden tijdens het uitgaan Eliza M. (...) leerde kennen, de eerste vrouw tot wie u zich voelde aangetrokken. Jullie begonnen in het geheim een relatie die tweeënehalf jaar duurde. Jullie gingen samen wandelen, naar de discotheek, en jullie bleven bij elkaar slapen. In 2013 vertelde u aan een vriendin over uw geaardheid. Zij is hoogopgeleid en heeft in het buitenland gewoond, dus ze maakte er geen probleem van. U vertelde ook aan uw broer in Zwitserland over uw gevoelens. Hij dacht aanvankelijk dat u een grapje maakte, maar ook nu hij effectief op de hoogte is van uw geaardheid steunt hij u nog steeds. Tijdens het eindjaar van 2017 bezocht u samen met uw broer België. Op de luchthaven leerde u een andere Albanese dame kennen en toen uw voeten pijn deden, raadde ze u een tweedehandswinkel aan waar u schoenen zou kunnen kopen. Die winkel was eigendom van Fitore B. (...), een Kosovaarse die al dertig jaar in België woont. Het klikte meteen en jullie startten een relatie. U bleef toen een maand in België, keerde terug naar Kosovo en kwam vervolgens voor twee maanden terug naar België. In de jaren die volgden, reisde u verschillende keren naar België om bij Fitore te zijn. Tussendoor hielden jullie telefonisch en via sociale media contact. Op een dag, niet lang na het begin van uw relatie, was u thuis in Kosovo soep aan het maken en met Fitore aan het bellen. Uw moeder hoorde u en zei “ga je het gesprek afsluiten of mijn huis verlaten?”. Ze vertelde aan uw broer over uw relatie, die het op zijn beurt verder vertelde aan een nonkel, die het weer aan andere tantes en nonkels vertelde. De boodschap dat u een relatie had met een vrouw, verspreidde zich als vuur door het kleine dorp waar u woonde. Uw broer zei u dat u zijn woning moest verlaten, u smeekte om er te mogen wonen zo lang uw moeder leefde – uiteindelijk verbleef u er tot uw definitief vertrek naar België. Uw broer weigerde u nog langer financieel te onderhouden, waardoor Fitore u financieel begon te steunen. Men zag u niet meer graag en zei u dat u zelfmoord moest plegen, dat u iets heel verkeerd had gedaan. Voortdurend werd u verbaal lastiggevallen door uw omgeving. Aangezien u geen werk had, kon u nergens anders terecht – u kon immers niet aan Fitore vragen om te betalen voor huur, eten en drinken. Op 20 januari 2020 reisde u naar België met de bedoeling om niet meer terug te keren naar Kosovo. U diende een aanvraag in voor wettelijk samenwonen met Fitore, maar deze werd geweigerd. Uiteindelijk diende u op 24 augustus 2020 uw verzoek om internationale bescherming in. Ter staving van uw verzoek legde u uw identiteitskaart en paspoort neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Bij KB van 15 december 2019 werd Kosovo vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Volgens uw verklaringen kende u in het verleden problemen met uw familie en uw omgeving in Kosovo omwille van uw seksuele geaardheid, en vreest u bij terugkeer opnieuw te maken te zullen krijgen met

beledigingen, die mogelijk zouden escaleren tot fysiek geweld (CGVS, p. 19). Er dient echter te worden opgemerkt dat uw vrees dat u geconfronteerd zou worden met fysiek geweld louter hypothetisch is. Tot aan uw vertrek uit Kosovo heeft u dit immers nooit meegemaakt, uw problemen beperkten zich tot verbale beledigingen en verwijten (CGVS, p. 10, 16). Hoewel u slachtoffer werd van verbale beledigingen, kon u nog drie jaar nadat uw broer wist dat u een relatie had met een vrouw in uw woning blijven, waar u samenwoonde met uw broer en zijn gezin, (CGVS, p. 3, 4). U werd in deze periode financieel ondersteund door Fitore (CGVS, p. 6). U werd en wordt tot op heden ook gesteund door uw broer in Zwitserland (CGVS, p. 4). Dat u in Kosovo niet vreesde voor uw leven, wordt ook gereflecteerd in het feit dat u in 2018 en 2019 verschillende malen naar België reisde en telkens terugkeerde naar uw woning in Kosovo (CGVS, p. 5-6). In januari 2020 was de situatie niet beduidend anders dan de jaren ervoor (CGVS, p. 11). Het door u beschreven pestgedrag door uw familie en burens is dan ook onvoldoende zwaarwichtig om te kunnen gewagen van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat u de door u ervaren problemen nooit heeft aangeklaagd bij de politie. U stelde hierover dat u niet uw hele familie naar de politie kon brengen en dat de mentaliteit over het algemeen kortzichtig is (CGVS, p. 18). Dergelijke verklaringen zijn gelet op de hieronder opgenomen informatie evenwel ontoereikend om te besluiten dat u voor uw problemen in Kosovo geen of onvoldoende beroep heeft kunnen doen – of bij eventuele toekomstige problemen bij terugkeer naar Kosovo zouden kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Kosovo aanwezige autoriteiten. Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming, hetgeen u niet heeft gedaan.

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Kosovo Algemene Situatie van 10 juli 2018, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_kosovo_algemene_situatie_20180710.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Kosovo maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Kosovaarse autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De informatie maakt duidelijk dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gebracht, ze op afdoende wijze actie onderneemt. Niettegenstaande de politie moeite heeft met het bestrijden van complexe misdaden, wat volgens de Europese Commissie te wijten is aan een zwakke informatiegestuurde politiezorg, oordeelt de Europese Commissie dat de onderzoekscapaciteit van de Kosovaarse politie over het algemeen goed is. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie en los van enige inmenging behandeld. Elke burger van Kosovo kan zich indien nodig in vertrouwen wenden tot de Kosovaarse politie. De verbeterde functionering en de multi-etnische samenstelling van de KP hebben geleid tot een groeiend vertrouwen van de bevolking in het werk van de politie. De rechtsgang in Kosovo biedt, ondanks de inspanningen die nog geleverd moeten worden, in het algemeen, en ook voor minderheden, de nodige rechtsbescherming. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Kosovaarse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan bij het politie-inspectoraat van Kosovo en de Ombudsman. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Er kan tot slot nog op gewezen worden dat meerdere lokale en internationale gouvernementele en niet-gouvernementele organisaties toezien op de naleving van de mensenrechten in Kosovo en dat kosteloze rechtshulp beschikbaar is. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet.

Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt voorts dat Kosovo onder invloed van de internationale gemeenschap een wetgeving inzake antidiscriminatie van hoog niveau heeft gekregen. Zo is er een grondwettelijke bescherming tegen discriminatie van LGBTI. De Kosovaarse autoriteiten nemen bovendien geen homofobe standpunten in en nemen ook geen maatregelen tegen LGBTI. In december 2013 besloot de Kosovaarse regering om een adviserende en coördinerende groep voor de rechten van de LGBTI-gemeenschap op te richten. Het doel van deze groep is enerzijds om de

samenwerking tussen lokale en internationale LGBTI-ngo's te bevorderen en anderzijds om gezamenlijke acties op te starten ter preventie van seksuele discriminatie. Deze adviesgroep wordt geleid door het 'Bureau voor Goed Bestuur' van de eerste minister en de lokale LGBTI-ngo Qesh. In 2014 en 2015 werd een "gay walk" gehouden in Prishtinë om de Internationale Dag tegen Homofobie en Transfobie te markeren. Beide optochten verliepen zonder incidenten. Op 17 mei 2016 werd dan voor het eerst een Gay Pride-optocht gehouden, met honderden aanwezigen, onder wie ook de president en andere politiek verantwoordelijken. Ngo's ondernemen intussen ook andere initiatieven om de Kosovaarse maatschappij te sensibiliseren inzake de rechten van de LGBTI-gemeenschap. Het valt evenwel niet te ontkennen dat ondanks dit alles een groot deel van de Kosovaarse bevolking homoseksualiteit nog steeds erg stigmatiseert en dat discriminatie, verbaal geweld en fysiek geweld tegenover LGBTI voorkomen. De informatie maakt weliswaar duidelijk dat, als iemand op grond van zijn seksualiteit aan geweld of pesterijen zou worden blootgesteld, de Kosovaarse autoriteiten wel degelijk voor bescherming kunnen en willen zorgen en dat de politie over het algemeen, wanneer aangifte wordt gedaan, zal ingrijpen. Hoewel het niet uit te sluiten valt dat individuen tewerkgesteld bij de Kosovaarse autoriteiten een negatieve houding uiten ten opzichte van LGBTI, moet worden opgemerkt dat dit niet betekent dat het geheel van de Kosovaarse autoriteiten a priori onwillig zou zijn om hulp te bieden. Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet. Uw paspoort en identiteitskaart bevestigen slechts uw identiteit, die hier niet ter discussie staat.

Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de schending van:

“-Artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet;

- Artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie;

- Artikel 3 van het EVRM;

- Artikels 1 tot 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de formele motivering van de administratieve aktes;

- Van het beginsel van de goede administratie zowel als de onjuiste beoordeling."

Verzoekster stelt vooreerst uitdrukkelijk niet te betwisten dat haar rechten in het kader van onderhavige procedure werden gerespecteerd.

Verzoekster herhaalt vervolgens de aangevoerde vrees en betoogt:

“Volgens het CGVS is dit alleen maar hypothetisch en dit laatste gebruik maakt van het feit dat verzoekster sinds 2017 naar België komt en terugkeert naar Kosovo, zonder enig probleem te kennen.

De reden van een reis naar West-Europa zal natuurlijk geen impact hebben op een homoseksuele relatie als deze niet gekend is.

Volgens het CG VS heeft verzoekster nooit aangeklaagd bij de politie.

Het probleem met de politie, zelfs indien uit de informatie waarover het CGVS beschikt, is dat zij niet alle verstandig zijn met dergelijke problematiek.

Als zij nu meer professioneel zijn of doeltreffend om complexe misdaden te bestrijden, heeft dit niets te maken met de homofobie die nog altijd aanwezig is in de rangen van de politie.

Als lesbisch, elke dag beledigd te worden, vernederd, gemarteld, op alle vlakken, niet beter beschouwd als een prostituee, heeft geen positieve invloed op haar dagelijkse leven.

Bovendien als zij geen steun vindt in haar eigen familie, als er dagelijkse ruzies zijn, als zij niets meer te zoeken heeft in Kosovo, kan zij nergens terechtkomen.

Uit de door verzoekster verzamelde informatie blijkt dat de situatie anders is dan voorgesteld door het CGVS.”

Verzoekster citeert vervolgens uit een analysestuk van *Mondiaal Nieuws* dat dateert van 21 mei 2013 en waarin op algemene wijze wordt ingegaan op de moeilijke strijd voor homorechten in Zuidoost Europa. Tevens citeert zij een korte passage uit informatie van Human Rights Watch die dateert van 2018. Daarnaast wijst zij op de inhoud van het reisadvies inzake Kosovo van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse zaken, waarin aangegeven wordt: *“Homoseksualiteit/LHBTIQ wordt niet algemeen geaccepteerd in Kosovo. Houd daar rekening mee”.*

Verzoekster vervolgt:

“Op basis van al deze elementen dient vastgesteld te worden dat homoseksualiteit in het algemeen en de homoseksualiteit van verzoekster in specie, een probleem is in Kosovo dat actuele gevolgen heeft op het leven van verzoekster die kan vrezen voor haar eigen leven met het ook op haar seksuele geaardheid.

Tenslotte dient er vastgesteld te worden dat het CGVS de werkelijkheid van de relatie tussen verzoekster en Mevrouw Fitore B. (...) niet in het gedrang brengt, wat logisch lijkt gelet op het feit dat ze sinds 2017 hebben leren kennen en hun relatie blijven onderhouden tot nu toe.”

2.2. Verzoekster vraagt op basis van het voorgaande:

“- de beslissing van ongegrondheid van het CGVS nietig te verklaren en haar het statuut van vluchteling of het statuut van subsidiaire bescherming te verlenen,

- in ondergeschikte orde, het dossier terug te verzenden naar het CGVS voor een nieuw onderzoek van de vordering.”

2.3. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog benevens de in het verzoekschrift aangehaalde en geciteerde informatie geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Waar verzoekster vraagt om de nietigverklaring van de bestreden beslissing te bevelen, dient vooreerst te worden opgemerkt dat de Raad op grond van artikel 39/2, § 1, tweede lid van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen slechts kan bevestigen, hervormen, of, in bepaalde gevallen, vernietigen.

3.2. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoekster in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus voorts integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie is dan ook niet aan de orde.

3.3. Waar verzoekster de schending aanvoert van artikel 1 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, dient verder te worden opgemerkt dat dit artikel enkel het toepassingsgebied van deze wet bepaalt. Verzoekster duidt niet op welke wijze dit artikel geschonden zou (kunnen) zijn. Bijgevolg beroept zij zich niet dienstig op de schending van deze bepaling.

3.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft voorts tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.5. Er dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekster de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist en zelfs uitdrukkelijk aangeeft zulks niet te doen waar terecht wordt gesteld dat in haren hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

3.6. Verzoekster betwist de bestreden beslissing verder niet waar met recht gemotiveerd wordt:
“Bij KB van 15 december 2019 werd Kosovo vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.”

In dit kader kan voorts worden opgemerkt dat het land van herkomst van verzoekster opnieuw werd opgenomen in de lijst van veilige landen die werd vastgelegd bij artikel 1 van het KB van 14 januari 2022 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

3.7. Verzoekster stelt haar land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omwille van haar seksuele geaardheid.

Er dient echter vooreerst te worden opgemerkt dat zowel de ernst, de oprechtheid als de geloofwaardigheid van verzoeksters vermeende vrees om ten gevolge van haar geaardheid te worden vervolgd door haar familie en/of derden worden ondermijnd door verzoeksters houding en gedragingen in de jaren voorafgaand aan haar uiteindelijke vertrek uit Kosovo begin 2020. Ondanks dat verzoekster reeds meer dan een decennium lesbisch was en ondanks dat haar familie haar geaardheid reeds ontdekte enkele jaren voor haar definitieve vertrek, bleef zij blijkens het niet-betwiste feitenrelaas immers nog jarenlang in Kosovo en bij haar familie wonen. Niet enkel bleef zij aldaar wonen, doch tevens keerde zij, wanneer zij meermaals naar de Europese Unie reisde, veelvuldig en vrijwillig terug naar dit land en haar familie. Zo bezocht verzoekster tijdens het eindjaar van 2017 België, bleef zij hier een maand en keerde zij naar Kosovo en haar familie terug. Vervolgens verbleef zij nogmaals twee maanden in België en keerde zij andermaal terug. In de daaropvolgende jaren, herhaalde dit zich nog meermaals en reisde verzoekster nog verschillende keren heen en weer tussen Kosovo en België. Indien verzoekster als lesbienne ten aanzien van haar familie en/of haar land een vrees voor vervolging koesterde, is het in het geheel niet geloofwaardig dat zij nog jarenlang in haar land en bij haar familie bleef wonen en gedurende deze periode bovendien veelvuldig en vrijwillig vanuit de EU terugkeerde naar dit land en deze familie. Dit geldt nog des te meer nu zij in de Europese Unie, meer bepaald in Zwitserland, een broer had die haar ook -weet hebbend van haar geaardheid- steunde en nu zij reeds sedert 2017 een relatie had met een Kosovaarse in België.

De ernst, oprechtheid en geloofwaardigheid van verzoeksters zelfverklaarde nood aan internationale bescherming worden nog verder ondergraven doordat zij, ook nadat zij uiteindelijk dan toch besliste om haar land van herkomst definitief te verlaten, nogmaals zes maanden lang talmde alvorens een verzoek om internationale bescherming in te dienen in België. Hoewel zij reeds in januari 2020 naar België reisde, diende zij immers slechts op 24 augustus 2020 het voorliggende verzoek om internationale bescherming in. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoekster om internationale bescherming, die beweert haar land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer zij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoekster naliet dit te doen en zelfs nadat zij uiteindelijk de beslissing nam om haar land definitief te verlaten dermate lang talmde alvorens zulk verzoek in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in haren hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoeksters algehele geloofwaardigheid.

Bovendien wordt met betrekking tot de door verzoekster aangevoerde vrees ten gevolge van haar geaardheid in de bestreden beslissing, dit mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen, met recht gemotiveerd:

“Volgens uw verklaringen kende u in het verleden problemen met uw familie en uw omgeving in Kosovo omwille van uw seksuele geaardheid, en vreest u bij terugkeer opnieuw te maken te zullen krijgen met beledigingen, die mogelijk zouden escaleren tot fysiek geweld (CGVS, p. 19). Er dient echter te worden opgemerkt dat uw vrees dat u geconfronteerd zou worden met fysiek geweld louter hypothetisch is. Tot aan uw vertrek uit Kosovo heeft u dit immers nooit meegemaakt, uw problemen beperkten zich tot verbale beledigingen en verwijten (CGVS, p. 10, 16). Hoewel u slachtoffer werd van verbale beledigingen, kon u nog drie jaar nadat uw broer wist dat u een relatie had met een vrouw in uw woning blijven, waar u samenwoonde met uw broer en zijn gezin, (CGVS, p. 3, 4). U werd in deze periode financieel ondersteund door Fitore (CGVS, p. 6). U werd en wordt tot op heden ook gesteund door uw broer in Zwitserland (CGVS, p. 4). Dat u in Kosovo niet vreesde voor uw leven, wordt ook gereflecteerd in het feit dat u in 2018 en 2019 verschillende malen naar België reisde en telkens terugkeerde naar uw woning in Kosovo (CGVS, p. 5-6). In januari 2020 was de situatie niet beduidend anders dan de jaren ervoor (CGVS, p. 11). Het door u beschreven pestgedrag door uw familie en burens is dan ook onvoldoende zwaarwichtig om te kunnen gewagen van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.”

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Zij weerlegt niet dat de door haar geuite vrees om slachtoffer te zullen worden van geweld louter hypothetisch is en geen enkele steun vindt in haar voorgaanden. Ook weerlegt zij niet dat de problemen die zij wel ondervond, met name pestgedrag en beledigingen vanwege haar familie (bij wie zij mocht blijven wonen) en burens, onvoldoende zwaarwichtig zijn om te kunnen spreken van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

Daarenboven wordt in de bestreden beslissing op geheel gerechtvaardigde wijze aangegeven:

“Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat u de door u ervaren problemen nooit heeft aangeklaagd bij de politie. U stelde hierover dat u niet uw hele familie naar de politie kon brengen en dat de mentaliteit over het algemeen kortzichtig is (CGVS, p. 18). Dergelijke verklaringen zijn gelet op de hieronder opgenomen informatie evenwel ontoereikend om te besluiten dat u voor uw problemen in Kosovo geen of onvoldoende beroep heeft kunnen doen – of bij eventuele toekomstige problemen bij terugkeer naar Kosovo zouden kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Kosovo aanwezige autoriteiten. Voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming, hetgeen u niet heeft gedaan.

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Kosovo Algemene Situatie van 10 juli 2018, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_kosovo_algemene_situatie_20180710.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Kosovo maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Kosovaarse autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De informatie maakt duidelijk dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gebracht, ze op afdoende wijze actie onderneemt. Niettegenstaande de politie moeite heeft met het bestrijden van complexe misdaden, wat volgens de Europese Commissie te wijten is aan een zwakke informatiegestuurde politiezorg, oordeelt de Europese Commissie dat de onderzoekscapaciteit van de Kosovaarse politie over het algemeen goed is. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie en los van enige inmenging behandeld. Elke burger van Kosovo kan zich indien nodig in vertrouwen wenden tot de Kosovaarse politie. De verbeterde functionering en de multi-etnische samenstelling van de KP hebben geleid tot een groeiend vertrouwen van de bevolking in het werk van de politie. De rechtsgang in Kosovo biedt, ondanks de inspanningen die nog geleverd moeten worden, in het algemeen, en ook voor minderheden, de nodige rechtsbescherming. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Kosovaarse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan bij het politie-inspectoraat van Kosovo en de Ombudsman. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Er kan tot slot nog op gewezen worden dat meerdere lokale en internationale gouvernementele en niet-

gouvernementele organisaties toezien op de naleving van de mensenrechten in Kosovo en dat kosteloze rechtshulp beschikbaar is. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet.

Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt voorts dat Kosovo onder invloed van de internationale gemeenschap een wetgeving inzake antidiscriminatie van hoog niveau heeft gekregen. Zo is er een grondwettelijke bescherming tegen discriminatie van LGBTI. De Kosovaarse autoriteiten nemen bovendien geen homofobe standpunten in en nemen ook geen maatregelen tegen LGBTI. In december 2013 besloot de Kosovaarse regering om een adviserende en coördinerende groep voor de rechten van de LGBTI-gemeenschap op te richten. Het doel van deze groep is enerzijds om de samenwerking tussen lokale en internationale LGBTI-ngo's te bevorderen en anderzijds om gezamenlijke acties op te starten ter preventie van seksuele discriminatie. Deze adviesgroep wordt geleid door het 'Bureau voor Goed Bestuur' van de eerste minister en de lokale LGBTI-ngo Qesh. In 2014 en 2015 werd een "gay walk" gehouden in Prishtinë om de Internationale Dag tegen Homofobie en Transfobie te markeren. Beide optochten verliepen zonder incidenten. Op 17 mei 2016 werd dan voor het eerst een Gay Pride-optocht gehouden, met honderden aanwezigen, onder wie ook de president en andere politiek verantwoordelijken. Ngo's ondernemen intussen ook andere initiatieven om de Kosovaarse maatschappij te sensibiliseren inzake de rechten van de LGBTI-gemeenschap. Het valt evenwel niet te ontkennen dat ondanks dit alles een groot deel van de Kosovaarse bevolking homoseksualiteit nog steeds erg stigmatiseert en dat discriminatie, verbaal geweld en fysiek geweld tegenover LGBTI voorkomen. De informatie maakt weliswaar duidelijk dat, als iemand op grond van zijn seksualiteit aan geweld of pesterijen zou worden blootgesteld, de Kosovaarse autoriteiten wel degelijk voor bescherming kunnen en willen zorgen en dat de politie over het algemeen, wanneer aangifte wordt gedaan, zal ingrijpen. Hoewel het niet uit te sluiten valt dat individuen tewerkgesteld bij de Kosovaarse autoriteiten een negatieve houding uiten ten opzichte van LGBTI, moet worden opgemerkt dat dit niet betekent dat het geheel van de Kosovaarse autoriteiten a priori onwillig zou zijn om hulp te bieden."

Verzoekster slaagt er geenszins in om deze motieven te ontkrachten. Het analysestuk waaruit zij citeert dateert van 2013 en kan derhalve bezwaarlijk als actueel worden beschouwd. Hoe dan ook handelt dit stuk hoofdzakelijk over de situatie in Servië in het algemeen en Belgrado in het bijzonder. Inzake Kosovo, wordt hierin slechts op algemene wijze gesteld dat ook Kosovo de verwittiging kreeg van de EU dat alle incidenten van homofobie nauwgezet zullen worden opgevolgd en op tafel zullen komen tijdens verdere toenaderingsgesprekken. In het Nederlandse reisadvies inzake Kosovo wordt weliswaar, dit bovendien op slechts bijzonder algemene wijze, gesteld dat homoseksualiteit en LGBTI niet algemeen worden geaccepteerd in Kosovo doch in dit reisadvies wordt niet afgeraden voor LGBTI om naar dit land te reizen. Deze informatie ligt, net als de korte passage uit de informatie van Human Rights Watch die verzoekster citeert, dan ook volledig in dezelfde lijn van en doet bijgevolg op generlei afbreuk aan de voormelde landeninformatie, zoals gehanteerd door verweerder. Op basis van het geheel van de voorliggende landeninformatie, dient te worden besloten dat geenszins kan worden aangenomen dat de situatie voor LGBTI en op het vlak van LGBTI-rechten in Kosovo van zulke ernstige aard zou zijn dat deze op zich zou volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van verzoekster en ten gevolge van haar seksuele geaardheid en relatie met een vrouw. Uit deze informatie kan immers hoegenaamd niet worden afgeleid dat een loutere aanwezigheid op het grondgebied van dit land en het loutere gegeven al dan niet zichtbaar te behoren tot de LGBTI-gemeenschap aldaar zouden kunnen volstaan om te besluiten tot een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin. Op basis van de beschikbare informatie, dient verder te worden besloten dat, zo in weerwil van het voorgaande toch aangenomen zou kunnen worden dat verzoekster problemen zou riskeren in Kosovo, *quod non*, de Kosovaarse autoriteiten redelijke maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet, dat de in Kosovo opererende autoriteiten in het geval van eventuele (veiligheids-) problemen aan alle onderdanen en ongeacht hun etnische aanhorigheid voldoende bescherming en ondersteuning bieden en dat bijgevolg aangenomen kan worden dat verzoekster zich bij eventuele (veiligheids-)problemen toegang kan verschaffen tot de nodige bescherming en ondersteuning vanwege haar eigen nationale, Kosovaarse overheden.

Het voorgaande vindt bovendien bevestiging in het feit op zich dat het land van herkomst van verzoekster (opnieuw) werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het KB van 14 januari 2022 tot uitvoering van artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van :

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2 van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

De door verzoekster neergelegde documenten, zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekster overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

3.8. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.9. Verzoekster toont gelet op het voorgaande evenmin aan dat in haren hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.10. In acht genomen hetgeen voorafgaat, heeft verzoekster geen substantiële redenen opgegeven in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet om haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de kennelijke ongegrondheid van verzoeksters voorliggende verzoek om internationale bescherming en dient het beroep te worden verworpen.

3.11. Verzoekster duidt voor het overige niet op welke wijze *"het beginsel van de goede administratie zowel als de onjuiste beoordeling" in casu* en door de bestreden beslissing zouden zijn geschonden. Derhalve wordt ook deze schending niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.12. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig mei tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET